

kommer den Betragtning, at der af Hensyn til Sagernes hurtige Fremme ikke kan lægges nogen videre Bægt paa, at en rigtig Omgang iagttages mellem de dertil Pligtige (§ 12).

Qvad endelig angaar Forslagets § 15 skal Ministeriet hertil bemærke, at det allerede nu har vist sig, at Antallet af Sager i Sø- og Handelsretten vover saaledes, ogsaa paa Grund af den ved Lov om Konkurs af 25de Marts 1872 § 149 stedsundne Henvisning til denne Ret af Behandlingen af Handlendes, Fabrikanters og Skibsvederes Fallitboer, at der i og for sig er Trang til en udelukkende til Tjeneste for Retten staaende Næstformand, istedetfor at Stillingen som saadan nu som et Bihverv er forenet med Stillingen som Medlem af Landsovers- samt Hof- og Stadsretten i Kjøbenhavn. I Betragtning af de betydeligt udvidede Pligter, som nærværende Forslag vil paalægge Sø- og Handelsretten i Kjøbenhavn med Hensyn til Søforhørerne, turde det herester, endog uden Hensyn til Bestemmelsen i dette Forslags § 8, blive uafviseligt fornødent at forsyne den nævnte Ret med en selvstændig Næstformand. Det turde heller ikke trænge til nogen Forklaring, at der med Hensyn til de offentlige Undersøgelser, som komme til at paahvile Sø- og Handelsretten, maa stilles et Beløb til dens Raadighed til Afholdelse af Politibistand.

Afsnit III. §§ 16—20 svarer, bortset fra nogle Redaktionsændringer, der ikke ere væsentlige,

til Bilagets Udkast §§ 13—15 og 17—20 til hvis Motiver derfor henvises. Naar Ministeriet har udeladt 2det Stykke af § 15 i Bilagets Udkast, er Grunden hertil den, at Retten til at slutte Sagen med en Advarsel er indbefattet i den i Forslagets § 4, 2det Stykke, indeholdte Henvisning til de for offentlige Politisager gjældende Regler, der har til Følge, at Sagerne kunne sluttet med en Advarsel overensstemmende med de for det paagældende Sted gjældende almindelige Regler, altsaa efter Omstændighederne i Henhold til Lov af 4de Februar 1871 § 14 eller, i Kjøbenhavn, efter Reglerne i Lov af 11te Februar 1863 § 17. Den eneste væsentligere Afvigelse er den, at Ministeriet ikke har kunnet anse det for rigtigt at henlægge Søretterne udenfor Kjøbenhavn umiddelbart under Højesteret. Ministeriet kan ikke erkjende, at de Straffelager, der henhøre under Søretterne, og hvis Omraade jo iøvrigt er blevet indskrænket ved Forslagets § 8, i og for sig ere mere paatrængende end andre Straffelager, navnlig saadanne, hvor Tilstalte holdes arresteret, og disse Retters Sammensætning er efter Ministeriets Opfattelse ikke af den Bestaffenhed, at deri kan søges nogen afgjørende Grund for en saa betydelig Afvigelse fra de sædvanlige Instansregler.

Bestemmelserne i Forslagets Afsnit IV. trænge formentlig ikke til nærmere Forklaring, naar man med Hensyn til Forslagets § 21, der svarer til Bilagets Udkast § 16, henviser til Bemærkningerne til denne Paragraf i Bilaget Pag. 12.